

MŪSŲ ŠEIMOSE

PAGERBTAS LIETUVIS INŽINIERIUS

Gyvenime esama žmonių, sugebanciu sekmingai balansuoti išpareigojimus savai pasirinktai profesijai ir savajam lietuviškam pradui. Šie asmenys, nežiūrint profesinių laimėjimų teikiamo vidinio pasitenkinimo ir darbovietės teikiamų finansinių paskatinimų, neužsidaro „dramblio kaulo“ mokslinėse tvirtovėse. Lietuvybe ir tautos reikalai jiems yra ne mažiau svarbus. Sugebama rasti lietuviškai veiklai laiko, energijos ir finansines aukas.

Vienų tokių asmenų yra Los Angeles miesto priemiestyje gyvenantis inžinierius Jonas Navickas. 42 metus besidarbuojantis plačiai zinomame Boeing įmoneje. Šį pavasarį Boeing jam suteikė aukščiausią mokslinį įvertinimą „Technical Fellow“ titulą, palydint stambia premija. Tai retai teikiama profesinis pakelimas. Šiais metais iš Huntington Beach Boeing įmonės skyrė besidarbuojančių 8,000 tarnautojų, J. Navickas buvo vienintelis taip įvertintas. Titulas suteiktas už atlikimą įvairių įmonei svarbių inžinerijos projektų, o — svarbiausia — už išvystymą kelių fazių skysčių dinamikos kompiuterių programų, kurias Boeing plačiai naudoja ne tik erdvių sistemų, bet taip pat laivų ir tolimai ateičiai planuojamų lėktuvų projektavimui. Žymenį įteikiant, buvo pareikšta, kad jo išvystytų programų deka, Boeing įmonei yra sutaupiusi per 160 milijonų dolerių sumą.

Gimęs Raseiniuose, J. Navickas vaiko amžiuje išgyveno pasitraukimą iš tėvynės, II pasaulinio karo audras. Atvykęs į JAV-es, 1957 m. Kalifornijos universitete baigė inžinerijos studijas bakalauro laipsniu, o 1961 m. Pietinės Kalifornijos universitetas jam suteikė mechanines inžineri-

jos magistro laipsnį. Pasaulinio lygio technikos žurnaluose jis yra paskelbęs daugiau kaip 40 mokslinių straipsnių. Kaip plačiai zinomas skysčių dinamikos specialistas, J. Navickas dažnai kviečiamas skaityti pranešimus mokslinėse konferencijose. 1991 ir 1999 metais gauta kvietimai pagal „People to People“ programą lankytis Kinijoje. Tačiau didžiausią pasitenkinimą J. Navickas patyrė, vykdamas į Lietuvą ir ten su akademikais ir studentais dalindamasis žiniomis Lietuvos aukštojo mokslo institucijose.

J. Navickui didžiausią malonumą teikia veikla su Los Angeles veikiančiu „Lietuvos Vaikų viltis“ skyriumi, kuriam eilę metų sėkmingai vadovauja jo žmona Danguolė Marija. rūpinamasi iš Lietuvos į Los Angeles mieste esančią Shriner's ligoninę atvežamais apdegusiais, o taip pat ortopedines problemas turinčiais vaikais. Jiems teikiama įvairiopa pagalba, rūpinamasi jų gydymu, juos į JAV-es atlydejusiais šeimų nariais. J. Navickas yra tradicija tapusio „Koldūnų baliaus“ pradininkas ir vykdytojas. Mėnesį prieš renginį jis pradeda gaminti koldūnus ir jų prigaminami iki 10,000, koldūnus sukraudamas lietuvių kaimynų šaldymo kameros. Iš šio renginio „Lietuvos Vaikų vilties“ vieneto veiklai rėmėjai sudeda gražią sumą.

Šalia jo tureto „Koldūnų karaliaus“ titulo pasipuošęs svarbiuoju „Technical Fellow“ titulu, J. Navickas dalį gautos premijos paskyrė „Lietuvos Vaikų vilties“. Paklaustas, ką darysias, pasibaigus profesiniam gyvenimui, J. Navickas teigia, jog iš labdaros veiklos ne tik nesitrauks, bet jai tikisi skirti dar daugiau energijos.

Teresė Gečienė

Dr. Jonui Navickui (viduryje) „Technical Fellow“ premijos žetoną įteikia Boeing įmonės viceprezidentai: kairėje — Ronald Duncan, dešinėje — David Swain.

Ingrida ir Romas Bubliai džiaugiasi kartu su dukromis — dr. Vija, medicinos daktarės laipsniu baigusia Chicago Medical School ir Gaja, išsigijusia diplomą John Carroll universitete.

BUBLIŲ ŠEIMOS ŠVENTĖ

Ne dažnai pasitaiko, kad tą patį savaitgalį vyktų net trys labai reikšmingi įvykiai. Tai, Clevelande š. m. 17-18 d. savaitgalis pasizymėjo pagerbimais, jubiliejumi ir minėjimu.

Birželio 17 dienos vakare į Clevelando Lietuvių namų didžiąją salę suplaukė minia kviestinių svečių, dalis jų atvyko net iš tolimų miestų — Detroito ar Filadelfijos. Inz. Romualdas Bublys ir LR garbės konsule Ingrida Bublione sukvietė savo bičiulius ir pažįstamus pasidžiaugti jų dukrų mokslo diplomu išgijimu. Gegužės 21 dieną John Carroll universitetas įteikė mokslų bakalauro diplomą Gajai Vytautei Bubllytei, o š. m. birželio 2 dieną Čikagos Finch universiteto medicinos mokykla pagerbė Viją Mariją Deimantę medicinos daktarės diplomu. Savaime suprantama, kad tokie dukrų laime-

jimai tampa reikšmingu įvykiu šeimoje, kurią įvykį nori kaip nors atšvęsti. Svečiams susirinkus, Ingrida Bublione, scenoje atsistojus šalia savo vyro, trumpai ir nuotaikingai nupasakojo savo šeimos istoriją ir pakvietė abi diplomus gavusias dukras atsistoti šalia. Publika jas suliko audringais plojimas ir netrukus griausmingai suvainavo „Ilgiausių metų“. Vėgiant mūsų visuomenėje įprasę ilgų prakalbų, Ingrida Bublione pakvietė Dievo Motinos parapijos kleboną kun. Gedimą Kijauską trumpa malda palaiminti turtingas vašes, o gretimose patalpoje vaikė baras, šalia kurio taip pat buvo paruošti užkandžiai. Teko pastebėti, kad viename scene sone buvo sukurtos dovanėlės. Pietaujant grojo muzika ir netrukus jaunimas pradėjo šokti. Tai buvo labai nuotaikingas ir jaunatviškas vaka-

ras, tinkamai pažymėjęs jaunųjų Bubllyčių laimėjimus. Joms priklauso gražiausi linkejimai jų ateities karjerose, o tevams sveikinimas už jų pastangas ir paskatą savo vaikams siekti aukštųjų mokslų.

Aurelija Balasaitienė

Čikagos skautų stovykloje, Rake, jaunųjų šeimų „Medinės girios grybuku“ pastovykloje Pauliukui Siliūnui nestigo užsiemimui. Nuotr. Indrės Tijūnelienės

DEIMANTU SPINDINTIS BENDRAS GYVENIMAS

Tokiu pavadinimu „Telsių žinios“ išspausdino Vilimos Meškauskienės informaciją apie Čikagoje gyvenančių Emilijos ir Povilo Kantų deimantines vestuves, kurias jie, artimųjų apsupti, atšventė gimtinėje — Lietuvoje. Juos, švenčiančius 60 metų bendro gyvenimo sukaktį, Tryškių bažnyčioje, kur 1940 m. priėmė ir Santuokos sakramentą, palaimino kun. S. Šlepavičius.

Emilijos ir Povilo Kantų gyvenime buvo visko: ir džiaugsmingų akimirų, ir liudėsio valandų. Prieš 60 metų, dar visai jauni, jie prisiekė gyventi drauge: ir džiaugsmu, ir varge, laimėje ir nelaimėje vienas kito nepaleisti. Ir savo pažadą ištesėjo. Tremtyje į Vakarus buvę atskirti, 6 mėn. vienas

kito nepaliaujamai ieškoję, vel susitiko ir jau nebesiskyrė. 1949 m. jie pasiekė Ameriką, apsigyveno Čikagoje, kur gyvena ir šandien.

Šią vasarą E. ir P. Kantai Lietuvoje lankėsi jau 11 kartą, o padėjo Lietuvai ir artimiesiems visą gyvenimą. Ir šandien dar aktyviai prisideda prie šalpos organizacijų veiklos, padeda savo artimiesiems. „Padedame tiems, kuriems sunkiausia, kurie rašo laiškus, ypač iš kaimo. Siunčiame vaistų, maisto, vitaminų. Nepamirštame artimiausių žmonių“, — sako Emilija ir Povilas Kantai.

Po savo vedybų 60-mečio šventės, kurią pradėjo kartu su giminėmis, jie išėjosi Palangoje. Tai buvo tarsi pavėluotas medaus mėnuo.

„Draugo“ inform.

Kristijona 9 m. ir jos broliukas Kasparas 6 m. iš Hickory Hills, IL, liepos pradžioje vieni du skrido į Vilnių pas gimines. Jų mandagi ir graži laikysena atkreipė dėmesį ne tik SAS lekturo patarnautojų, bet ir bendrakerelių Ritones Rudaitienės nuotrauka.

Liepos mėnesį Audra ir Daiva Siliūnaitės džiaugiasi vizitu į Gedimino pilies bokšto Vilniuje. I. Tijūnelienės nuotr.

Elena ir Povila, išgyvenusius kartu 60 metų, laimino kun. S. Šlepavičius

Elenos ir Povilo Kantų deimantines vestuves šventė visa plati gimine

